Історія Олени Огороднікової – учасниці обласного конкурсу «Жінка Донеччини 2026 року», в номінації «Творчиня змін та можливостей»

Сучасний світ тримається на людях, які не чекають тепла від долі, а зігрівають цей всесвіт власними руками. Вони перетворюють найболючіші виклики на нові можливості, а зі сліз та втрат зводять міцні мости для відродження цілих громад. Саме такою людиною, чиє серце б’ється в унісон із долею країни, є Олена Огороднікова — талановита підприємниця, мисткиня, громадська лідерка та вірний ангел-охоронець для української молоді.

Її життєвий шлях — це не просто кар'єра, це зворушлива повість про те, як старовинне ремесло переплітається з інноваціями, а особиста крихкість, загартована випробуваннями, стає непохитною опорою для десятків юних сердець по всій Україні. Попри темні часи війни та болючий досвід евакуації, Олена продовжує нести світло, керуючись тихими, але потужними життєвими маяками: «Уперед, тільки вперед!» та «Крок за кроком».

Очолюючи Молодіжну раду рідного Слов’янська, Олена роками вибудовувала простір, де панують емпатія, повага та безумовне прийняття кожної особистості. Справжнім дивом любові та праці стало народження сучасного молодіжного простору у Слов'янську. Протягом дев’яти місяців, двічі на тиждень, Олена разом із підлітками працювала на будівельних майданчиках. Завдяки теплій підтримці БУРу (проєкту «Будуймо Україну разом»), занедбані стіни перетворилися на безпечний, затишний і надихаючий дім, де молодь могла сховатися від тривог, вчитися та мріяти.

Разом із Червоним Хрестом України Олена організувала три масштабні курси з домедичної допомоги, даруючи молоді знання, які рятують життя.

Завдяки її урбаністичному проєкту «DIY COMMUNITY» історичні будівлі Слов’янська заговорили до жителів через QR-коди, зберігаючи культурний код міста.

Коли прифронтова реальність ставала надто важкою, а більшість команди була змушена релокуватися до Харкова, Олена зібрала свою молодь і там. Вона організувала для них сесії психологічної декомпресії та майстер-класи з вітражного малювання — щоб крізь кольорове скло вони знову вчилися бачити світло.

Масштаб турботи Олени не обмежувався одним містом. Вона везла молодь на національні фестивалі, вишкільні табори та волонтерські обміни.

Разом із проєктом «Віднова UA» вона власноруч відбудовувала понівечені українські громади та бігла заради життя на «Забігу Миру» в незламній Бучі.

Поруч із великим громадським серцем Олени живе її творча душа — швейна майстерня «АльО пані Моніка». Ця справа народилася у Слов'янську на початку 2026 року, як ніжна мрія про створення особливих речей. Олена починала з перших грантів, купувала обладнання, давала роботу місцевим майстриням та надихала школярів Лиманської громади, відкриваючи для них світ професій.

Коли війна змусила прийняти найважче рішення — залишити рідну домівку, Олена забрала з собою свою стійкість. У серпні 2026 року її майстерня знайшла новий прихисток у серці столиці — місті Києві.

Сьогодні «АльО пані Моніка» у Києві розправляє крила, пропонуючи індивідуальне пошиття, ремонт та витончену вишивку на замовлення. Проте вишивка для Олени — це значно більше, ніж бізнес чи декор. Це сакральний код нашої ідентичності, жива нитка культурної пам'яті та джерело тихої, незламної сили. Кожен стібок, зроблений у її майстерні, зігрітий теплом людських рук та загартований вірою в перемогу українського духу.

Особливою гордістю та унікальною фірмовою рисою підприємниці є її пристрасть до вишитих речей.

Вона розглядає одяг та вишивку не просто як товар, а як код ідентичності, носія культурної пам'яті та джерело психологічної сили. Кожен виріб, створений у її майстерні, несе в собі частинку тепла, майстерності та незламності українського духу.

Життя Олени Огороднікової — це велична симфонія незламності, краси та вічного руху до світла. Поєднуючи в собі талант бізнес-леді, чуйність лідерки та магію майстрині художньої вишивки, вона щодня доводить: справжня сила людини полягає в її вмінні адаптуватися до буревіїв і перетворювати уламки на сходинки до неба.

Її історія — це тихий маніфест, який надихає сотні людей Донеччини та усієї України не опускати руки, сміливо дивитися в завтрашній день і крок за кроком вишивати нове, вільне та щасливе майбутнє нашої держави.